

**ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ
REPUBLIKY**

Okresný súd Čadca na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9.4.2014 v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Eriky Dodulíkovej a prísediacich Dariny Lukáčovej a Anny Kubačkovej takto

rozhodol

Obžalovaný [REDACTED] nar.
1917/14, t. č. ÚVTOS Hava

í, bytom [REDACTED]

sa o d s u d z u j e :

- zločin lúpeže podľa § 188 ods. I, ods. 2 písm. c) Tr. zák.
- prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. I) Tr. zák,
- zločin lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 ods. J, ods. 2 písm. d) Tr. zák.

u ktorých bol rozsudkom OS CA sp. zn. 2T/70/2006 zo dňa 28.7.2009 právoplatného 3.11.2009 v spojení s uznesením KS ZA sp. zn. l'o/121/2009 zo dňa 3.11.2009 uznaný vinným a rozsudok vo výroku o vine zostal nezmenený.

Podlá § 188 ods.2 Tr.zák., s použitím § 41 ods.2 Tr.zák, § 37 písm. m/ Tr.zák., § 38 ods.2, ods. 7 Tr.zák. na *úhrnný trest* odňatia slobody vo výmere 12 (dvanásť) rokov.

Podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody *z o r a d' u j e* do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

O d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 21770/2006 zo dňa 28.7.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp. zn. lTo/121/2009 zo dňa 3.11.2009 bol obžalovaný uznaný vinným v bode 1/ rozsudku zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. c/ Tr. zák., v bode 2/ rozsudku z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák. a v bode 3/ rozsudku zo zločinu lúpeže spolupáchatelstvom podľa § 20, § 188 ods. 1, ods. 2 písm, d/ Tr. zák., ktorých sa dopustil na skutkovom základe, že 1) dňa 12.4.2006 v čase okolo 13.00 hod. na Matičnom námestí pred okrel^HHb pristúpil k SHHHHHHK ktorému najprv vulgárne nadával a následne od tohto začal pýtať peniaze, keď mu však£HMHBB> povedal, že mu žiadne peniaze nedá, tak vytiahol z vrecka nôž, ktorý držal v ruke a mieril ním 0BNHHHMMHP na oblasť brucha, pričom tomuto povedal, že ak mu nedá peniaze, tak ho na mieste rozreže, ureže mu hlavu a porozhadzuje ho po celom námestí, že už v minulosti niekomu odrezal hlavu a bol za to v base, na Čo mu CNHHBB v °bave z vyhrážok dal 1.000,-Sk, 2) dňa 28.4.2006 v čase okolo 21.00 hod. v herni VIX na ul. okresVHfc sa stretol sWHBHHMHHHK ktorý od neho pýtal späť svoje peniaze, na čo reagoval tak, žeHHHHHBBaPpovedal, aby išiel von, že ho dobije, vyhrážal sa mu bitkou a napokon prišiel za ním do priestorov toaliet, kde sa

vyhrážal, že ho zabije, pričom mu dával päste k tvári, 3) dňa 15.5.2006 v čase okolo 16.00 hod. na ulici HMJbpri obchodnom dome [REDACTED] okres flHMI spoločne s ďalšou nezistenou osobou oslovil [REDACTED], ktorého požiadal, aby s nimi išiel do parku na [REDACTED] [REDACTED] následne sa spoločne presunuli do parku, kde pristúpil k [REDACTED] [REDACTED] od ktorého začal pýtať peniaze, keď mu však WpB povedal, že mu žiadne peniaze nedlží a žiadne peniaze nemá, tak ho začal udierať pästami do

opakovane kopal do chrbta a ďalšia osoba ho kopala do hrudníka, potom keď JHHpB upadol do bezvedomia, tak mu z náprsného vrecka košele zobrali čiernu koženú peňaženku s finančnou hotovosťou 4.000,-Sk, čím mu spôsobili škodu v uvedenej sume a zároveň svojím konaním spôsobili zranenia: pomliaždenie hlavy v oboch temenných oblastiach, otras mozgu a pomliaždenie hrudníka s troma podkožnými krvnými výronmi a pásovitými plošnými odreninami v oblasti chrbta, ktoré si vyžadujú práceneschopnosť v'trvaní 10-14 dní. Za uvedené konanie bol obžalovanému podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2, § 37 písm. h/,ml Tr. zák., § 38 ods. 2, § 38 ods. 7 Tr. zák. uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. bol obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. v

Uznesením Okresného súdu Čadca sp. zn. 3N't/l 1/2012 zo dňa 31.9.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp. zn. 3Tosl20/13 zo dňa 19.12.2013 súd vyhovel návrhu odsúdeného tHHNNNP na povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/70/2006. Zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Čadca zo dňa 28.7.2009 sp. zn. 2T/70/2006 v spojení s uznesením Krajského súdu Žiliny zo dňa 3.11.2009 sp. zn. 1 To/121/2009, ktorým odsúdenému [REDACTED] podľa § 188 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 41 ods. 2, § 37 písm. h/, písm. m/ Tr. zák., § 38 ods. 2, ods. 7 Tr. zák. bol uložený úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov so zaradením na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Zrušujú sa aj ďalšie rozhodnutia na zrušujúce rozhodnutie nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením stratili podklad. Dôvodom, pre ktorý bola povolená obnova konania vo veci OS Čadca sp. zn. 2T/70/2006 a pre ktorý bol zrušený výrok o treste predmetného rozsudku bola skutočnosť že pri ukladaní trestu obžalovanému bola použitá

asperačná (zostrujúca) zásada, čím došlo k porušeniu základných ľudských práv a slobôd odsúdeného, pričom negatívne dôsledky tohto rozhodnutia nemožno napraviť inak, ako povolením obnovy konania, ktorého výsledkom bolo uvedené negatívne rozhodnutie. Nálezom Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PL.ÚS106/2011 Ústavný súd SR rozhodol, že v § 41 ods. 2 zák. č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ nie sú v súlade s článkom 1 Ústavy SR. Podľa článku 125 ods. 3 Ústavy SR ust. § 41 ods. 2 slová v texte za bodkočiarkou „súd uloží páchatel'ovi trest nad jednu polovicu takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody“ zákona č. 300/2005 Z. z. Trestný zákon v znení neskorších predpisov dňom vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov SR stráca účinnosť. Ale Národná rada SR neuvedie toto ustanovenie zákona do súladu s Ústavou SR, stráca po šiestich mesiacoch od vyhlásenia tohto nálezu v Zbierke zákonov SR platnosť. V Zbierke zákonov bol tento nález zverejnený pod č. 428/2012 Z. z. Podľa § 41b ods. 1 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu SR o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov, ak súd v trestnom konaní vydal na základe právneho predpisu, ktorý neskôr stratil účinnosť podľa článku 125 Ústavy SR rozsudok, ktorý nadobudol právoplatnosť, ale nebol vykonaný, strata účinnosti takého právneho predpisu, jeho časti alebo niektorého ustanovenia, je dôvodom obnovy konania podľa ustanovení Trestného poriadku.

Podľa § 400 ods. 1 Tr. por. ak vyhovie súd návrhu na povolenie obnovy konania, zruší napadnuté rozhodnutie celkom, alebo v časti, v ktorej je návrh dôvodný. Ak zruší čo i len z časti výrok o vine, zruší vždy súčasne celý výrok o treste, ako aj ďalšie výroky, ktoré majú vo výroku o vine svoj podklad. Zrušia aj ďalšie rozhodnutia, na zrušené rozhodnutie obsahovo nadväzujúce, ale vzhľadom na zmenu, ku ktorej zrušením došlo, stratili podklad.

Podľa § 404 ods. 1 Tr. por. ak bola právoplatne povolená obnova konania, ktorá sa skončila právoplatným uznesením prokurátora o zastavení trestného stíhania, podmiennečnom zastavení trestného stíhania alebo o podmiennečnom zastavení trestného stíhania spolupracujúceho obvineného, pokračuje sa v prípravnom konaní. Ods. 2 - v ostatných prípadoch pokračuje súd po právoplatnom povolení obnovy konania v konaní na podklade pôvodnej

obžaloby, ak sa nevyslovilo, že vec sa vracia prokurátorovi do prípravného konania. Ak súd zrušil právoplatný rozsudok, ktorý bol vyhlásený na základe konania o dohode o vine a treste, vždy vráti vec prokurátorovi do prípravného konania.

Podľa § 405 písm. b/ Tr. por., ak bola povolená obnova konania len v prospech obvineného, nesmie mu byť novým rozsudkom uložený trest prísnejší, než aký mu bol uložený v pôvodnom rozsudku.

Podľa § 166 Tr. por. súd, ktorý rozhoduje znovu vo veci, v ktorej skorší rozsudok bol na základe odvolania, dovolania alebo návrhu na obnovu zrušený len čiastočne, uvedie v novom rozsudku iba tie výroky, pre ktoré o veci znovu rozhoduje. Na súvislosť týchto výrokov s výrokmi, v ktorých zostal skorší rozsudok nedotknutý, pri tom poukáže.

Okresný súd na hlavnom pojednávaní konal na podklade obžaloby Okresnej prokuratúry Čadca sp. zn, Pv 550/06 zo dňa 30.5.2006 a svoje dokazovanie zameril na riešenie otázok v súvislosti s ukladaním trestu obžalovanému. Z pripojeného spisu Okresného súdu Čadca sp. zn. 3Nt/11/2012 mal súd preukázané, že uznesením Okresného súdu Čadca sp.z, 3Nt/11/2012 zo dňa 11.9.2013 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp. zn. 3Tos 120/2013 zo dňa 19.12.2013 súd vyhovel návrhu o d s ú d e n é h o n a povolenie obnovy konania vo veci Okresného súdu Čadca sp. z. 2T/70/2006 a zároveň zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Čadca sp.zn.

2T/70/2006 zo dňa 28.7.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Žiline sp. zn. ITo 121/2009 zo dňa 3.11.2009. Rozsudkom Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/70/2006 zo dňa 28.7.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu Žilina sp. z.

úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov podľa § 188 ods. 2, § 41 ods. 2, § 37 písm. h/, m/ Tr. zák., § 38 ods. 2,7 Tr. zák. a odsúdený bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Podľa pripojeného registra trestov GP SR odsúdený má v ňom doposiaľ 6 záznamov od roku 1993 až doposiaľ, bol teda 6-krát súdne postihnutý, z toho 2-krát mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody.

v súhrne 2 roky a 4 mesiace, prevažne za násilnú a majetkovú trestnú činnosť. Siedme odsúdenie je vo veci Okresného súdu Čadca sp. zn. 2T/70/2006, teda vo veci, ktorá je predmetnom konania.

Podľa správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava zo dňa 26.3.2014 odsúdený do výkonu väzby nastúpil zo slobody predvedením dňa 14.8.2009 do Ústavu na výkon väzby Žilina. Do ich ústavu bol premiestnený dňa 24.11.2009, po pobyte na nástupnom oddiele bol umiestnený do diferenciačnej skupiny B dňa 30.9.2009. Z dôvodu verbálnych konfliktov medzi spoluodsúdenými a neplnenia programu zaobchádzania bol dňa 30.3.2012 preradený do diferenciačnej skupiny C. Správanie a vystupovanie nebolo vždy na požadovanej úrovni, dochádzalo k interpersonálnym problémom medzi spoluodsúdenými a nedodržiavaniu ústavného poriadku. Všetky aktivity podmieňoval jedinému cieľu, zabezpečiť si obnovu konania. U menovaného sa vyskytovala psychická nevyrovnanosť, ktorá vyplývala z nestotožnenia sa s rozsudkom a nedôverou k justícii SR. Počas výkonu trestu bol menovanému odsúdenému uložený jeden disciplinárny trest za novo vyhotovenú tetováž na oboch predlaktiach rúk, odmena mu udelená nebola. Vo svojom voľnom čase sa venoval cvičeniu na cele a sledovaniu TV. Prejavil záujem o posilňovňu, ale z dôvodu neplnenia si povinností, mu táto aktivita nebola umožnená. Veľa času mu zaberalo písanie korešpondencie na inštitúcie ohľadom jeho trestnej činnosti. Odsúdený bol pracovne zaradený na pracovisku SEPAX od 26.9.2012, z ktorého bol dňa 30.8.2013 vyradený z dôvodu ukončenia prác. Pracovnú disciplínu na uvedenom pracovisku dodržiaval, využíval pracovný čas a prostriedky zverené na vykonávanie práce. Kontakt udržiaval formou korešpondencie a nárokových návštev hlavne so svojou dcérou 4HMB

v SR a svojou sestrou flHHHHHHHMP S družkou prestal udržiavať kontakt po tom, ako sa údajne dozvedel, že žije už s iným partnerom a ich dieťa dala do detského domova.

Obžalovaný na hlavnom pojednávaní využil svoje právo a nevypovedal. V záverečnej reči uviedol, že si myslí, že je dosť napravitel'ný, do budúcnosti si chce zabezpečiť lepší život a budúcnosť, žiada o nižší trest pri dolnej hranici.

Pri ukladaní trestu súd prihliadal 11a základné zásady ukladania trestov v zmysle § 34 Tr.zák., kedy trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov. Trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou. Pri určovaní druhu trestu aj jeho výmery, súd prihliadal najmä na spôsob spáchania činu aj jeho následok, zavinenie, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Z oboznámeného registra trestov GP SR vyplýva, že obžalovaný je osobou so sklonom k páchaniu trestnej činnosti. Obžalovaný v priebehu celého konania spáchanie skutkov, za ktoré bol právoplatne uznaný vinným neľutoval, aj naďalej sa cíti nevinný. Ani doba, počas ktorej bol obvinený vo väzbe a vo výkone trestu ho nevedla k tomu, aby si uvedomil následky svojho konania, za ktoré bol právoplatne uznaný vinným. Bol právoplatne uznaný vinným z dvoch zločinov lúpeže podľa § 188 ods. 2 Tr. zák., ide teda o násilnú trestnú činnosť, ktorej sa dopustil opakovane. Zároveň sa dopustil prečinu, súd teda obžalovanému ukladá trest za tri skutky, ktorými sa dopustil troch trestných činov. V pôvodnom konaní bol obžalovanému uložený trest v zmysle tzv. „asperačnej zásady“. Pri súčasnom ukladaní trestu súd prihliadal 11a nález Ústavného súdu SR zo dňa 28.11.2012 sp. zn. PL.ÚS 106/2011, ktorým Ústavný súd rozhodol, že v § 41 ods. 2 zák. č. 300/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov bolo zrušené ukladanie trestu v zmysle tejto zásady. U obžalovaného boli zistené dve príťažujúce okolnosti v zmysle § 37 písm. h/, m/ Tr. zák. S poukazom na § 38 ods. 1/ Tr. zák., v zmysle ktorého je zakázané dvojité pričítanie tej istej okolnosti v neprospech obžalovaného, súd vzhľadom na to, že ukladal trest za použitia § 41 ods. 2 Tr. zák. neprihliadal na príťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. h/ Tr. zák. Ak je obžalovanému ukladaný trest odňatia slobody podľa § 41 ods. 2 Tr. zák., nemožno okolnosť, že obžalovaný spáchal viac trestných činov hodnotiť zároveň ako príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h/ Tr. zák., pretože by tak došlo k dvojitému pričítaniu tej istej okolnosti v neprospech obžalovaného, preto súd prihliadal pri ukladaní trestu iba na príťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. *mi* Tr. zák., teda že obžalovaný bol už za trestný čin odsúdený, tak ako to vyplýva z RT G.PS SR. Zároveň súd nepoužil ust. § 38 ods. 4 Tr. zák. tak, ako to má na mysli ust. § 38 ods. 7 Tr. zák., nakoľko súčasne ukladal zvýšený úhrnný trest podľa § 41 ods. 2 Tr. zák. a súčasné použitie týchto ustanovení by bolo pre páchatela

neprimerane prísne. Súd pri ukladaní trestu vzhľadom na dôvod, pre ktorý bola povolená obnova konania nepoužil tzv. asperačnú zásadu (§ 41 ods. 2 Tr. zák. v znení účinnom do 21.12.2012) a obžalovanému uložil trest odňatia slobody vo výmere 12 rokov, pričom súd pri určení výmery trestu odňatia slobody v čase rozhodovania vychádzal z upravenej trestnej sadzby vo výmere 7 rokov až 16 rokov (pri aplikácii ust. § 38 ods. 7 Tr. zák.). Pokiaľ ide o osobu obžalovaného, tento bol prvýkrát súdne postihnutý v roku 1993 v trestnej veci Okresného súdu Čadca sp. zn. 1T/491/92. Z posledných jedenástich rokov strávil vo výkone trestu odňatia slobody viac ako 8 rokov. Aj napriek tejto skutočnosti obžalovaný je osobou, ktorá sa nevie alebo nechce bez problémov začleniť do spoločnosti a rešpektovať nejaké pravidlá. Počas výkonu trestu bol jedenkrát disciplinárne potrestaný, z dôvodu verbálnych konfliktov medzi spoluodsúdenými a neplnenia programu zaobchádzania bol preradený z diferenciačnej skupiny B do diferenciačnej skupiny C. Je osobou, ktorá sa nechce prispôbiť ústavnému poriadku. Podľa názoru súdu ani pobyt vo výkone trestu odňatia slobody nezmenil osobu obžalovaného k tomu, aby prehodnotil svoje zmýšľanie. Počas celého pobytu vo výkone trestu nebol ani jedenkrát odmenený z dôvodu svojho správania, súd teda nevidí snahu obžalovaného zmeniť sa a má zato, že trest tak, ako bol pôvodne uložený, bol spravodlivý a primeraný s poukazom na osobu obžalovaného a takisto aj charakter trestnej činnosti, za ktorú bol odsúdený. Uložený trest vo výmere 12 rokov považuje súd aj z hľadiska ochrany spoločnosti za adekvátny a nevidí dôvod na jeho zníženie. Obžalovaný bol na výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia s poukazom na § 48 ods, 2 písm. *bi* Tr, zák., nakoľko v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od oznámenia rozsudku cestou Okresného súdu v Čadci ku Krajskému súdu v Žiline. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Mgr. Erika Dodulíková

predsedníčka senátu